

1912 roku i rozporządzeniu pruskiej Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1909 roku, obniża się do 43% skali, podanej w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 roku o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 roku № 30, poz. 213).

§ 2. Miarę przerachowania należności Skarbu Państwa z tytułu długów rentowych, opartych na pruskiej ustawie z dnia 2 marca 1850 roku, obniża się do 75% skali, podanej w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 roku o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 roku № 30, poz. 213).

§ 3. Jeżeli na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów roczne raty rentowe zostały w poszczególnych przypadkach przerachowane i pobrane wedle miary wyższej, niż wskazana w § 1 lub § 2, to nadpłata będzie zaliczona na poczet zaległości, a po ich pokryciu—na poczet przyszłych rat.

Stopa przerachowania rocznych rat rentowych, obniżona na podstawie obowiązujących przepisów poniżej norm § 1 i 2, pozostaje w mocy w odniesieniu do rat rentowych, zapadłych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Natomiast w odniesieniu do rat rentowych, zapadłych po tym terminie, obowiązuje niniejsze rozporządzenie.

§ 4. Przerachowanie oznaczonych w § 1 i § 2 należności Skarbu Państwa będzie dokonane przez Państwowy Bank Rolny.

§ 5. Zaległe do dnia 1 stycznia 1925 roku należności Skarbu Państwa z tytułów, oznaczonych w § 1 i § 2, mogą być spłacone w 5 równych ratach rocznych, płatnych razem z pierwszą bieżącą za dany rok ratą, poczynając od 1929 roku, a to bez względu na udzielone przez urzędy ziemskie inne rozterminowanie tych należności.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów o przerachowaniu długów rentowych z dnia 26 sierpnia 1925 roku (Dz. U. R. P. № 92, poz. 642), o ile dotyczy spraw, unormowanych niniejszym rozporządzeniem, oraz rozporządzenie z dnia 21 kwietnia 1926 roku (Dz. U. R. P. № 40, poz. 248).

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*
Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*
Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

880.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 października 1927 r.

o zakazie zawierania umów lawinowych.

Na zasadzie art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. № 96, poz. 539) zarządza się co następuje:

§ 1. Zakazuje się zawierania umów, przez które jeden z kontrahentów za cenę bezwarunkowo na-

leżną zobowiązuje się do dostarczenia towaru lub spełnienia świadczeń pod warunkiem, że drugi kontrahent pozyska dla pierwszego kontrahenta do pewnego czasu na tych samych warunkach pewną liczbę odbiorców (umowa lawinowa).

§ 2. Winny skłonienia do zawarcia umowy, zakazanej w myśl § 1, ulega karze, przewidzianej w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

881.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 10 października 1927 r.

w sprawie statutu Państwowej Rady Spirytusowej.

Na podstawie art. 4 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. № 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. Członków Państwowej Rady Spirytusowej, przewidzianych w art. 4 ust. 2 p. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytusowym z dnia 26 marca 1927 r., mianują:

- Minister Skarbu — z pośród wyższych urzędników bądź Ministerstwa, bądź też innych władz lub urzędów jemu podległych, lub wreszcie z pośród wykładających na wyższych uczelniach państwowych, pracujących naukowo w dziedzinie skarbowości i gospodarstwa społecznego.
- Minister Przemysłu i Handlu — z pośród wyższych urzędników bądź Ministerstwa, bądź też innych władz, jemu podległych, z pośród wykładających na wyższych uczelniach państwowych, pracujących naukowo w dziedzinie przemysłu spirytusowego, lub wreszcie z pośród przedstawicieli przemysłu, zużywającego spirytus do swoich wyrobów.
- Minister Rolnictwa — z pośród wyższych urzędników Ministerstwa i innych władz jemu podległych, oraz z pośród wykładających na wyższych uczelniach państwowych, pracujących naukowo w dziedzinie kultury rolnej, lub przemysłu rolnego.

§ 2. Minister Skarbu mianuje członków Państwowej Rady Spirytusowej, przewidzianych w art. 4 ust. 2 p. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym w sposób następujący:

- a) Organizacje, obejmujące rolnych i przemysłowych producentów spirytusu, rektyfikatorów, fabrykantów wódek oraz eksporterów i handlujących, mają prawo przedstawiania kandydatów na członków Państwowej Rady Spirytusowej z zastrzeżeniami, wymienionymi w punkcie b) paragrafu niniejszego. Organizacje te winny złożyć Ministrowi Skarbu swoje statuty, imienne listy swoich członków i stosunek procentowy produkcji fabryk, należących do członków organizacji, do produkcji ogółu przedsiębiorców danej grupy.
- b) Organizacjom, reprezentującym co najmniej połowę produkcji ogółu przedsiębiorstw danej grupy, bądź to w całym kraju, bądź też w województwie przy organizacjach wojewódzkich, przysługuje prawo przedstawiania kandydatów bez żadnych dalszych formalności. Natomiast organizacjom, obejmującym mniej, niż połowę produkcji przedsiębiorstw, Minister Skarbu, na odpowiedni wniosek, może przyznać to prawo.
- c) Każda organizacja, uprawniona do reprezentowania kandydatów, przedstawia w terminie ustalonym przez Ministra Skarbu po trzech kandydatów na każde miejsce.
- d) Minister Skarbu wybiera z poszczególnych list kandydatów z uwzględnieniem zasad zawartych w ustępie 3 art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym i przesyła wybranym pisemną nominację na członka Państwowej Rady Spirytusowej.
- e) Osoby, prowadzące przedsiębiorstwa, należące do dwóch lub więcej grup przemysłu spirytusowego, samodzielnie reprezentowanych w Państwowej Radzie Spirytusowej, nie mogą być przedstawicielami jednej grupy przemysłu lub handlu spirytusowego.
- f) W braku organizacji, uprawnionej do przedstawiania kandydatów, tudzież w wypadku, gdy organizacje nie przedstawiają w oznaczonym terminie właściwej listy kandydatów, Minister Skarbu powoła członków Państwowej Rady Spirytusowej w całości lub w części z pośród osób, należących do grup, wymienionych w art. 4 ust. 2 p. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytusowym.

§ 3. Członkowie Państwowej Rady Spirytusowej sprawują swe czynności w zakresie posiedzeń Państwowej Rady Spirytusowej bezpłatnie. Za specjalne prace i ekspertyzy może im być przyznane osobne wynagrodzenie, którego wysokość ustali Minister Skarbu w każdym poszczególnym wypadku. Pozamiejscowi członkowie Państwowej Rady Spirytusowej otrzymują diety i zwrot kosztów podróży w wysokości, unormowanej dla urzędników IV st. służbowego.

§ 4. 1. Członkowie Państwowej Rady Spirytusowej zostają mianowani najpóźniej w lutym właściwego roku na kalendarzowy okres trzyletni.

2. Mandaty członków obecnej Państwowej Rady Spirytusowej wygasają z upływem 1928 roku.

§ 5. Do zakresu działania Państwowej Rady Spirytusowej należy wydawanie opinii w sprawach dotyczących:

- 1) wysokości ogólnego kontyngentu zakupu spirytusu (art. 5 ust. 2),
- 2) taryfy kosztów przewozu spirytusu (art. 5 ust. 4),
- 3) taryfy dopuszczalnych zaników magazynowych i drogowych (art. 9 ust. 1),
- 4) taryfy podstawowej ceny monopolowej za spirytus (art. 10 ust. 2),
- 5) wysokości przedpłaty oraz jej terminów (art. 10 ust. 5),
- 6) wysokości premji za spirytus o wyższej mocy (art. 10 ust. 6),
- 7) wysokości sumy, jaką Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wypłacać będzie na cele kontroli technicznej i pomocy naukowej dla gorzelń (art. 21 ust. 4),
- 8) wydania przepisów w sprawie poddawania gorzelń, zwłaszcza rolniczych, bezpłatnej, przymusowej kontroli technicznej i zapewnienia im bezpłatnej pomocy naukowej (art. 46),
- 9) preliminarza rocznego dochodów i rozchodów Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego (art. 3),
- 10) warunków oczyszczania i magazynowania spirytusu w zakładach prywatnych, wykonywających zamówienia Państwowego Monopolu Spirytusowego (art. 12),
- 11) zasad, na jakich ma się odbywać oczyszczanie spirytusu, przeznaczonego do wywozu zagranicę (art. 12),
- 12) najwyższego procentu zaniku spirytusu przy oczyszczaniu (art. 14 p. a),
- 13) określenia najwyższego procentu odpadków, które można przeznaczyć do zniszczenia (art. 14 p. b),
- 14) sposobu zbierania odpadków (art. 14 p. c),
- 15) środków, niezbędnych w celu zapobieżenia przedstawianiu innych produktów, niepodlegających opodatkowaniu, zamiast odpadków od rektyfikatu (art. 14 p. c),
- 16) sposobu badania gatunków odpadków i określenia ilości zawartych w nich procentów czystego spirytusu w celu zwolnienia ich od opłaty skarbowej (art. 14 p. d),
- 17) sposobu niszczenia odpadków i przestrzegania niezbędnych formalności przy niszczeniu (art. 14 p. e),
- 18) cen spirytusu skażonego do celów technicznych, oświetleniowych i napędowych (art. 21 p. d ust. 1),
- 19) zezwoleń na budowę nowych gorzelń (art. 39 ust. 1),
- 20) ilości nowych gorzelń rolniczych, które mogą być wybudowane w każdym województwie w okresie 3-letnim (art. 39 ust. 3),
- 21) ustalenia najmniejszych i największych rozmiarów, jakie nowe gorzelnie mogą posiadać (art. 40),
- 22) rozporządzenia w sprawie wykonywania nadzoru urzędów technicznych gorzelń (art. 46),
- 23) okresu pędzenia spirytusu (art. 46),
- 24) mocy spirytusu (art. 46),
- 25) transportu, magazynowania i oczyszczania spirytusu przez gorzelnie, posiadające aparaty rektyfikacyjne (art. 46),

- 26) ksiąg gorzelniczych i t. p. (art. 46),
 27) ustalania wysokości prawa odpedu dla całego Państwa na okres trzyletni (art. 47 ust. 2),
 28) podziału odpedu pomiędzy poszczególne województwa (art. 47 ust. 3),
 29) określania najmniejszego obszaru ziemi ornej jaki powinno posiadać gospodarstwo, połączone z gorzelnią rolniczą (art. 54 ust. 2),
 30) granicy dopuszczalnych wahań w zakresie procentowości alkoholu, jak i zawartości płynu w butelkach (art. 58 ust. 2),
 31) sposobów technicznych i metod skażania spirytusu (art. 68 p. a),
 32) wymagań, którym odpowiadać winny: spirytus, uboczne produkty i odpadki rektyfikacji, zwolnione przez władze skarbowe do skażania, tudzież środki, używane do skażania (art. 68 p. b),
 33) przepisów o obrocie spirytusem skażonym, tudzież o kontroli (art. 68 p. c),
 34) przepisów o obrocie mieszankami napędowymi (art. 68 p. d),
 35) przepisów, regulujących użycie spirytusu metylowego (art. 68 p. e),
 36) przepisów, regulujących użycie esencji octowej, wyrabianej z octu drzewnego albo z soli octowego kwasu lub drogą syntetyczną (art. 68 p. f),
 37) wszelkich spraw z dziedziny gospodarki spirytusowej, które Minister Skarbu do zaopiniowania przedstawi.

§ 6. 1. Do przygotowywania poszczególnych opinii Państwowa Rada Spirytusowa może wylaniać komisje, w których uczestniczą członkowie Państwowej Rady Spirytusowej.

2. Obrady Państwowej Rady Spirytusowej oraz jej komisji odbywają się według przepisów regulaminu, uchwalonego przez pełną Radę Spirytusową i zatwierdzonego przez Ministra Skarbu.

§ 7. 1. Członków Państwowej Rady Spirytusowej zaprasza na posiedzenia Rady Minister Skarbu w miarę potrzeby.

2. Minister Skarbu winien zwołać Radę w ciągu dwóch tygodni na żądanie co najmniej 9 członków Rady. Żądanie powinno być wniesione na piśmie i zawierać wyszczególnienie spraw, które mają być przedmiotem obrad.

3. W zaproszeniu mają być wymienione sprawy, które będą przedmiotem obrad. Do zaproszenia należy, w miarę możliwości, dołączać wszelkie materiały informacyjne.

4. Zaproszenia winny być rozesłane przynajmniej na 14 dni przed dniem obrad.

§ 8. 1. Radzie przewodniczy Minister Skarbu lub wyznaczony przez niego zastępca.

2. Przewodniczący Państwowej Rady Spirytusowej układa porządek obrad i wyznacza z pośród członków Państwowej Rady Spirytusowej referentów poszczególnych spraw, znajdujących się na porządku obrad.

§ 9. Minister Skarbu może bądź to z własnej inicjatywy, bądź też na wniosek członków Państwo-

wej Rady Spirytusowej, zapraszać na posiedzenia Państwowej Rady Spirytusowej rzeczoznawców, nie będących jej członkami. Minister Skarbu może również wzywać urzędników celem dawania wyjaśnień w sprawach, będących na porządku obrad.

§ 10. 1. Dla prawomocności posiedzenia Państwowej Rady Spirytusowej niezbędna jest obecność co najmniej 9 jej członków.

2. W razie nieprzybycia tej liczby wyznacza się, bez względu na przepis § 7 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, posiedzenie w nowym terminie; wtedy posiedzenie odbywa się i jest prawomocne przy każdej liczbie obecnych.

§ 11. Obrady Państwowej Rady Spirytusowej protokółuje się stenograficznie. Protokół podpisuje przewodniczący, jeden z członków Państwowej Rady Spirytusowej i protokółant. Przewodniczący zarządza głosowanie nad poszczególnymi sprawami wedle swego uznania lub na wniosek co najmniej 3 członków Państwowej Rady Spirytusowej. Głosowanie odbywa się imiennie.

§ 12. Członkowie Państwowej Rady Spirytusowej obowiązani są do zachowywania tajemnicy w sprawach, które przewodniczący ogłosi za poufne. Minister Skarbu, w razie stwierdzenia przez trzech najstarszych wiekiem członków Państwowej Rady Spirytusowej faktu niedotrzymania tajemnicy, może zwolnić winnego członka Państwowej Rady Spirytusowej z jego obowiązków. Nominacja członka na pozostały okres czynności Państwowej Rady Spirytusowej dokonywa się w sposób, przewidziany w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 13. 1. Mandat członka Państwowej Rady Spirytusowej wygasa w razie śmierci, zrzeczenia się, upadłości, utraty własnowolności, utraty obywatelstwa polskiego, prawomocnego skazania za przestępstwo z chęci zysku lub defraudację podatkową, wreszcie w razie opuszczenia przez członka Państwowej Rady Spirytusowej, bez dostatecznego usprawiedliwienia, trzech kolejnych posiedzeń Rady. Ponadto wygasa mandat, jeżeli członek Państwowej Rady Spirytusowej utracił zajęcie, które było podstawą do mianowania go na członka Państwowej Rady Spirytusowej.

2. Na miejsce członków, których mandat wygasł w myśl ust. 1, mianuje się inne osoby w sposób przewidziany w §§ 1 i 2.

§ 14. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 19 lutego 1925 r. w przedmiocie Statutu Państwowej Rady Spirytusowej (Dz. U. R. P. № 25, poz. 166).

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*